

[Nørskov.]

Ungdom, der vokser op i Hedeegnene, dels derved, at en Række tidligere oprettede smaa Hede hjem derigennem i høj Grad støttedes i deres Arbejde for at faa opdyrket et større Areal og i det hele taget faa deres Bedrift sat i en saadan Stand, at disse Hjem kan ernære en Familie. Og endelig modvirker disse Bevillinger i forholdsvis betydelig Grad Arbejdsløsheden i Hedeegnene.

I Finansaaret 1937—38 har Selskabet ydet Tilskud til Opdyrkning af 4 020 ha Hede, foruden at der er ydet særlig Støtte til 335 Nybyggerhjem og til Anlæg af 45 km Veje i Jyllands Hedeegne. Det er ikke saa mange Aar siden, Hedebruget tog den sidstnævnte Opgave op, men det er min Overbevisning, at Anlæg af nye Veje ud over Hedearealerne er af overordentlig stor Betydning for Hedens Opdyrkning og Bebyggelse. Det gælder ogsaa for „Hedebrugets“ Vedkommende, at Arbejdet gaar fortrinligt, og Hedens Omdannelse til Agerland skrider støt og sikkert fremad. Det er Selskabets Haab, at det igennem en Aarrække maa beholde de nuværende Tilskud, da en omfattende Del af de Arbejder, der her er Tale om, maa planlægges paa længere Sigt.

Jeg har dernæst en Henstilling til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, idet jeg tillader mig at henlede Ministerens Opmærksomhed paa de mange farlige Jernbaneoverskæringer, vi har her i Landet. Ikke mindst i Himmerland findes mange saadanne, jeg henviser til Ulykken ved Hverrestrup i Fjor og Ulykken ved Hvam Station den 4. Juni i Aar, hvor 4 unge Piger blev kvæstet og kun ved et Under undgik Døden. Befolkningen er meget opskræmt over de gentagne Ulykker og kræver, at der træffes Sikkerhedsforanstaltninger, saaledes at Gentagelser ikke sker. Jeg vil indtrængende henstille, at saadanne Sikringsanlæg etableres; Bekostningen bør over for disse Forhold, hvor det ikke alene kan dreje sig om materiel Skade, men ogsaa om Menneskeliv, være af underordnet Betydning. I øvrigt maa den Slags Foranstaltninger jo kunne indgaa som et Led i de mange offentlige Arbejder, der er bebudet fra den højtærede Regerings Side.

Til sidst vil jeg omtale et Par Spørgsmaal vedrørende Landbrug og Haandværk. Selv om Landøkonomisk Driftsbureaus Opførelse over Landbrugets Driftsresultater for sidste Regnskabsaar viser Bedring i Forhold til i Fjor, er Resultatet dog ikke tilfredsstillende, hvilket stadig har yderst

uheldige Følger, baade for Erhvervets Udøvere og for dem, der arbejder i Tilslutning til Landbruget. Landmændene har i de sidste Aar set deres Formuer svinde ind, samtidig med at Gælden er steget til en foruroligende Højde. Det er sandsynligt, at denne Tilbagegang for Landbrugserhvervet har indgivet Ungdommen Tvivl om, hvorvidt Landbruget er et eftertragtelserværdigt Erhverv, og vi ser da ogsaa stadig Flugten fra Land til By fortsætte med uformindsket Styrke. Vi fra vor Side har saa ofte peget paa disse uheldige og sorgelige Tilstande og paavist, at først naar der bliver rimelige Kaar for Landbruget, saaledes at Indtægter og Udgifter kommer til at svare til hinanden, vil der ogsaa blive bedre Kaar for vore Haandværkere og handlende, og Arbejdsløsheden vil gaa ned. Landmændenes Arbejdsfortjeneste har jo gennem mange Aar været saa lille, at de ikke har haft Raad til normal Vedligeholdelse af Bygninger og Redskaber, hvilket selvfølgelig ogsaa er gaaet ud over vore Haandværkere, som har haft for lidt at bestille og derved en formindsket Fortjeneste. Mange Haandværkere og smaa næringsdrivende, som har modtaget Statens Driftsloan, har saaledes haft de største Vanskeligheder med at betale Renter og Afdrag, og for manges Vedkommende vil det sikkert være umuligt at betale Laanene tilbage, idet Forudsætningen, den normale Tilstand for Erhvervet, ingenlunde er tilvejebragt. Jeg henstiller derfor til den højtærede Finansminister, at man behandler disse haardt ramte Laantagere saa hensynsfuldt som muligt.

I Trontalen er Spørgsmaalet om en Gældsordning for Landbruget bebudet optaget til Behandling. I denne Forbindelse vil jeg gerne henlede den højtærede Landbrugsministers og den højtærede Finansministers Opmærksomhed paa de første Kriselove fra 1931. Jeg vil f. Eks. nævne Lov Nr. 142 af 28. April 1931 om Udlaan af Erhvervenes Laanefond til Ejere af Landbrugsejendomme til Opnaaelse af Akkord. De Laan, som i den Anledning blev givet, var afdragsfri i 3 Aar, men skulde derefter afdrages i Løbet af 12 Aar. Jeg ved, at det i disse vanskelige Aar, hvor Landbrugets Forrentningsprocent har været meget lille, har knebet for mange at udrede de herhenhørende Renter og Afdrag. Ingen havde vel, da disse Laan blev givet, regnet med, at Krisen skulde blive saa haard og langvarig, og jeg henstiller derfor, at der sker en Ændring i Loven saaledes, at Afdragene udstrækkes over en længere Aarrække, f. Eks. 24 Aar i Stedet for 12. Det vilde betyde en